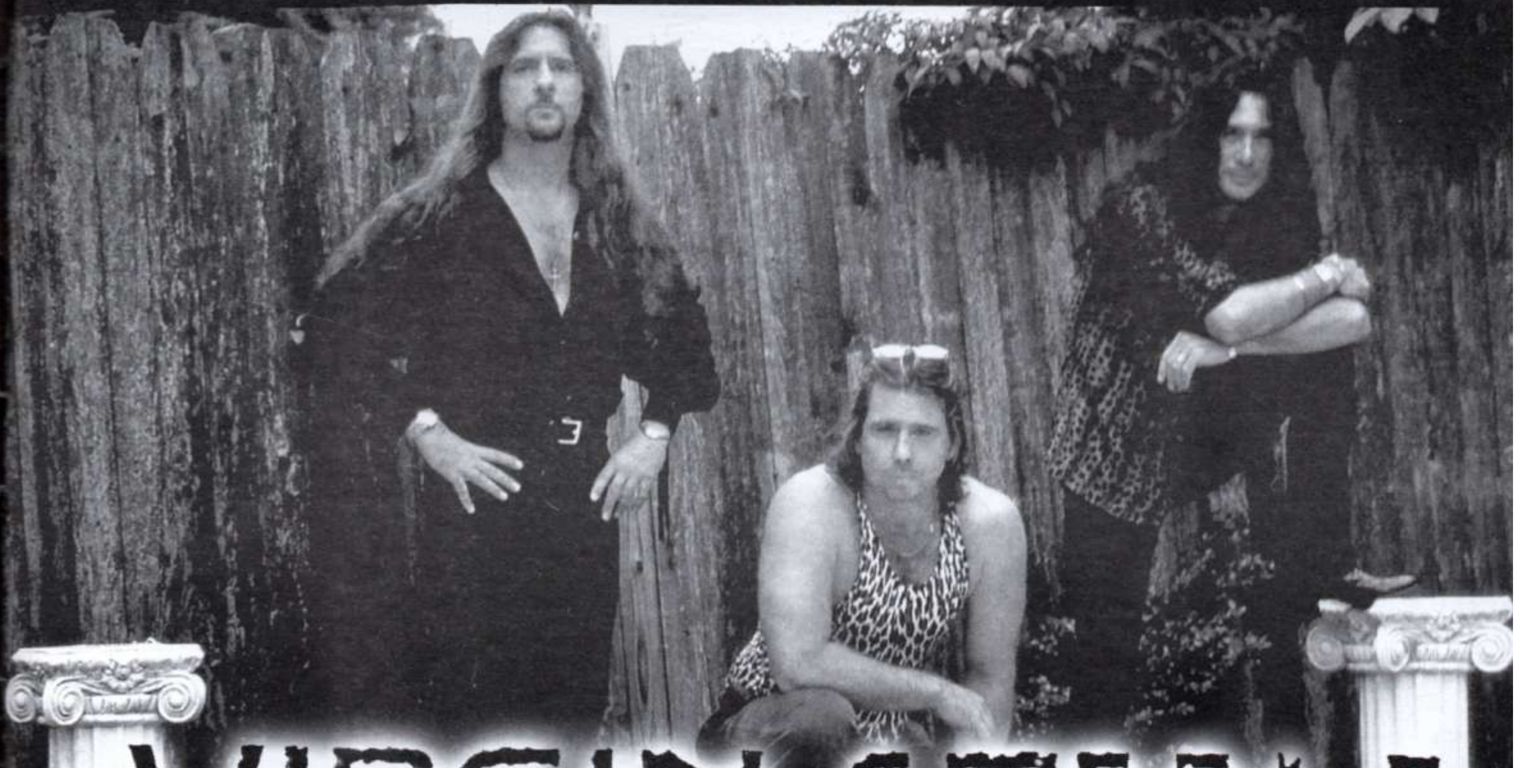

VIRGIN STEELE

BARBARSKI ROMANTIČARI

INTERVIEW BY IGOR HORVAT
INTRO BY IVANA HRANJEC

Bacimo li jedan poprilično kritičan pogled na kompletnu metal scenu, kompletno to ogromno postrojenje sačinjeno od sitnih kotačića zvanih "bandovi", od kojih svaki ima svoju određenu funkciju, lako ćemo uvidjeti što sa tom našom mašinerijom ne štima, što je njena greška, njena bolest koja ju je učinila bitno većom, a bitno slabijom nego je to bila nekad. Greška je u tome što je ista ta naša metal scena koja postoji tako jako puno godina postala preplavljena gomilama bandova, ogromnim dijelom sličnih, a u određenom broju slučajeva čak i gotovo istih. Naravno, svaki od tih "kotačića" ima nepobitno pravo sudjelovati u pokretanju stroja, ima se pravo uključiti u igru i odigrati svoju partiju kako najbolje zna i može. Pa ipak, budemo li realni i objektivni barem na trenutak, zauvijek će biti jasno da je metal institucija koja ima svoje određene karakteristike koje je imala na početku i kojima će se ponovo vratiti na kraju, kada se krug zatvori, kada prođe jedan ciklus postojanja, kada otpadnu oni koji nisu iskreni, oni koji nisu imali ono najpotrebnije… Vjeru u metal. Istinsku, iskrenu, najdublju vjeru u metal.

Jedni od nikad pokorenih barbarskih boraca za iskonske vrijednosti metala upravo su i Virgin Steele koji su nedavno doživjeli još jednu veliku vitešku pobjedu: dvadeset godišnjicu postojanja. Dvadeset godina vitlali su visoko uzdignutim mačevima i širom svijeta, među svim plemenima širili glas o metalu, iskazivali svoju slobodu i neprekaljenu moć govoreći svima razumljivim jezikom - muzikom. Ili bolje rečeno, muzičkim izražajem koji sami nazivaju Barbarskim Romanticizmom, a koji naziv idealno pristaje ne samo uz tonove koje stvaraju svojim instrumentima i glasom, nego i uz njihovu kompletnu pojavu, kojom postižu ono najbitnije: jedinstvo fanova, transformirajući ih u neuništivu cjelinu koja će teško naći ravnopravnog suparnika koji bi je ikada mogao pobijediti ili pokoriti.

Ovaj značajan događaj ne samo za Virgin Steele nego za metal uopće kao i za svakog od njihovih fanova, bio je idealan povod za razgovor sa *Davidom De Feisom*, vođom ove veličanstvene grupe.

David, moram iskoristiti ovu priliku da vam čestitam na 20-oj godišnjici postojanja banda, a posebno mi je drago što ste trenutno na vrhuncu karijere.

Hvala! Imaš pravo, doista smatram da smo danas u boljoj poziciji no ikada, apsolutno. U našoj karijeri bilo je mnogo uspona i padova, no trud i upornost su na kraju ipak nagrađeni. Sretan sam što Virgin Steele traje već 20 godina, međutim spreman sam i na idućih 1000! (smijeh)

Ovaj jubilej obilježili ste prigodnim izdanjem, točnije s 2 CD-a: "Book Of Burning" i "Hymns To Victory". Na prvome možemo naći prethodno neobjavljene pjesme, te novije verzije nekih stvari s vaša prva dva albuma "Virgin Steele" i "Guardians Of The Flame", koji još nikada nisu objavljeni na CD-u. Zanima me kada su nastale navedene pjesme?

Sve pjesme su snimljene tijekom ovog ljeta. Mnoge od njih, primjerice 'Conjuration Of The Watcher' i 'The Succubus' napisane su još tamo '85-'86 godine, ali su nakon mnogo vremena ponovo dorađene, dodane su neke nove stvari, posebno onaj cijeli orkestralni dio u sredini 'Conjuration' stvari. Toga nije bilo u originalnoj verziji. Neke druge pjesme napisane su 1997, no također su doživjele određene promjene ovog ljeta. To su: 'Rain Of Fire', 'The Final Days', 'The Chosen Ones', 'Hellfire Woman'... Sve u svemu, one su za naše fanove potpuno nove.

Kao što smo prije napomenuli, prva dva albuma nikada nisu objavljena na CD-u. Zašto se sada niste odlučili za taj korak?

Namjeravao sam objaviti reizdanja tih albuma kao što se i dogodilo sa "Noble Savage" i "Age Of Consent". Međutim, nekim dotičnim bivšim članovima banda iz tog perioda takva ideja nije odgovarala. Smatrao sam da mi novi problemi s tim tipovima nisu potrebni, pa sam izabrao najdraže stvari s prva dva albuma i snimio ih ponovo. Bilo je veoma zabavno, a i mislim da sada zvuče 1000 puta bolje. Originalne verzije snimljene su u prilično lošim uvjetima, tehnologija nije bila na ovakvom nivou kao danas. Ipak, jednom u budućnosti, kada se riješe problemi s navedenim osobama, mi ćemo sigurno re-izdati i prva dva albuma s posebnim bookletom, remasteriranim zvukom. To će se jednom sigurno dogoditi, no sada me više interesiraju nove verzije jer prikazuju band onakvim kakav je on to u ovom trenutku: iskusniji, energičniji, samopouzdaniji nego u tim ranim danima.

Drugi album, "Hymns To Victory" je zapravo best of album na kojemu su vaši najveći klasici u također nešto izmijenjenoj verziji. Njihova selekcija bila je poprilično teška, zar ne?

Bilo je veoma teško, vjeruj mi! (smijeh) Osmislio

sam 4-5 verzija "Hymns To Victory" albuma prije nego što je nastala ova koja je danas u prodaji. Taj je CD po mom mišljenju trebao izaći u dvosrukom formatu, ali jednostavno nije bilo moguće. Ipak, veoma sam sretan s konačnim rezultatom.*

Već letimičan pogled na vašu diskografiju otkriva jednu zanimljivu stvar. Naime, u osamdesetima niste bili baš toliko hiper-produktivni kao danas, albumi su izlazili gotovo svake tri godine.

Pa da, naša najveća kreativna pauza bila je između albuma "Age Of Consent" iz 1988. i "Life Among The Ruins" koji smo napisali '91/'92. Ona je dakle trajala oko tri godine, što nije tako mnogo. Istina, '90-te su nam donijele određenu konstantnost u usporedbi s '80-ima, a te su godine bile neobične s tog aspekta. Neki su bandovi, primjerice Kiss, objavljivali nove albume svakih šest mjeseci. Drugi su se opet pojavljivali svakih godinu-dvije, a neke si morao čekati mnogo duže. Mislim da smo u tom pogledu bili sasvim prosječan band. Međutim, ono što se u devedesetima promijenilo je to što sam apsolutno sve konce preuzeo u svoje ruke. Kontakt s diskografskim kućama održavao sam direktno, nije bilo nikakvih managera i sličnih sranja te sam nesmetano mogao raditi. To je ono što smo band i ja željeli. Vratili smo se s "Life Among The Ruins" nakon kojega je vrlo brzo uslijedio i "The Marriage...Part I"... i vidiš da se od tada stvari razvijaju na potpuno drugačiji način. Nevjerojatno je koliko smo glazbe stvorili u posljednjih deset godina!

U mnogim enciklopedijama i sličnim publikacijama koje se bave poviješću heavy metal glazbe možemo naći podatak kako je upravo Virgin Steele pokretač tzv. Epic metala. Koliko ti je ta titula pohvalna?

Ne smeta mi što nas mnogi smatraju osnivačima tog stila, to je veoma lijepo i nama doista pohvalno. Naravno, postoji dosta bandova koji danas otvoreno tvrde kako smo im mi jedan od najvećih uzora, npr. Rhapsody. Oni su odličan band i jako volim njihovu glazbu. Istina, nije baš da sam potpuno upućen u ono što se sada dešava na sceni jer sam previše zauzet pisanjem vlastitih stvari, no ponekad čujem nešto malo i stvarno mi dosta toga paše. No, mom ukusu više odgovaraju gothic/doom metal ili kick-ass rock glazba kao što je novi The Cult album. Type O' Negative također je band koji jako volim. Unutar tog bombastic epic metal žanra postoji toliko podstilova. Virgin Steele karakterizira neki barbaric romanticism... hoću reći, pravac je toliko raširen, u njemu ima toliko mnogo slobode, a upravo nam ona najviše odgovara. Često se volim ugledati na albume jednog Led Zeppelina koji su bili potpuno drugačiji od prijašnjih, no uvijek si mogao uočiti elemente koji ukazuju da se radi o istom bandu. Takav feeling nastojim održati živim kroz Virgin Steele muziku, želimo ići dalje, razvijati se i srušiti mnoge granice koje su pred nama, stvarati najinteresantniju glazbu koju možemo u određenom vremenu.

Jedna od bitnih karakteristika je i činjenica da ste, iako dolazite iz SAD-a, uvijek bili mnogo popularniji u Europi. Što misliš, koji su razlozi za to i postoji li kakva nada da će se situacija promijeniti u vašoj zemlji?

Mislim da razlog naše veće popularnosti u Europi li u kulturi starog kontinenta i zvuka Virgin Steelea. Mi ne zvučimo kao tipičan američki band, nismo onaj tip Poison "party, party" banda, nismo dio tog kalifirnijskog "đira". Od prvog albuma naša glazba ima onaj europski stilski pristup, pa nije ni čudno što smo uvijek bili popularniji u Europi nego u Americi. Ali, nedavno je čitav Noise Records otkupio Sanctuary, koji je veoma jak ovdje, tako da su šanse da ostvarimo nešto značajnije i na našoj domaćoj sceni znatno poboljšane. Vidjet ćemo... no, moram napomenuti da smo u osamdesetima bili dosta jak band i ovdje, ali smo kasnije izgubili prvo pojavom Guns N' Roses i sličnih, a kasnije i Seattle grunge erom. U Europi to nikada nije bio slučaj, tamo su se stvari kretale samo u pozitivnom smjeru. Sve u svemu, nije bitno gdje nas ljudi vole, jedino je važno da nas vole! (smijeh) That's it!

Poznato je da su u svijetu heavy metala povijesni događaji i razdoblja neiscrpna inspiracija. No, dok se većina bavi srednjim vijekom i sličnim, vi ste se opredijelili za svijet antike.

Da, većina heavy metal bandova inspirirana je Srednjim vijekom. To je prilično razumljivo jer

glazba i takav image savršeno odgovaraju jedno drugome. Međutim, mene više interesiraju nešto starija razdoblja, ona paganska, drevni Rimljani, Sumerani i posebno Grci. Kao prvo, to je razdoblje nekakav temelj civilizacije. Kršćanstvo i sve ostale današnje religije baziraju se na nečemu što je ukradeno od slavnih grčkih filozofa kao što su bili Pitagora, Platon, Sokrat. Ono što se meni sviđa kod priča iz tog vremena je to što su veoma emotivne, i što je najvažnije, one mogu spadati u bilo koje doba. Mogle su se odigrati prije 2000 godina, danas ili za kojih 3000 godina u budućnosti. Čak je i jedan Shakespeare vrlo često tražio inspiraciju u njima. Ja sam još od svojih ranih godina dobro upoznat sa svijetom antike. Naime, moj je otac imao svoje vlastito kazalište gdje su se često izvodile grčke tragedije i Shakespeareova djela, tako da se moj interes za dramu pobudio jako davno. Ali, ono što je najvažnije za našu glazbu je to da ljudi shvate kako ja ne dajem nikakve lekcije iz povijesti. Moji tekstovi to nisu, ja u stvari govorim o onome što se danas dešava, ali na način da često koristim terminologiju iz antičkog doba ili da jednostavno priču premjestim u navedeno razdoblje.

Što je s novim pjesmama? Kada možemo očekivati pravog nasljednika "House Of Atreus"?

Pišem cijelo vrijeme, već je gotovo nekoliko stvari koje bi mogle biti na sljedećem Virgin Steele albumu. Mogu najaviti da će to biti epic metal opera, kakvi su bili i "House Of Atreus" albumi. Ponovo ćemo dati veliku važnost i našoj scenografiji, za to će opet biti zadužen isti njemački teatar koji je napravio stage produkciju i za "House Of Atreus" i "The Marriage Of Heaven And Hell". Dakle, bit će nam to već treća metal opera, a glavna junakinja bi trebala biti prva Adamova žena po imenu Lilith, koja je nekakva ženska verzija Lucifera. Iskoristit ćemo i neke video snimke s europske i američke turneje, jer želimo objaviti live album ili DVD, vjerojatno oboje. Prije nekoliko godina smo snimili 30 minutni video "Tale Of The Snakeskin Voodoo Man" koji se može naći na našoj web stranici. Uglavnom je to glazba s albuma "Life Among The Ruins", američko je izdanje istoga sadržavalo bonus track 'Tale Of The Snakeskin Voodoo Man'. Taj materijal bi također trebao naći mjesta na spomenutom DVD-u koji će izaći krajem godine.

U zadnjih nekoliko godina čuo sam glasine kako si prije pomagao još nekim bandovima, primjerice Piledriveru i Exorcistu. Je li to istina?

Pa da, bio sam osobno uključen u rad tih bandova, kao i mnogih drugih u to doba. Producirao sam Piledriver i Exorcist albume, čak sam i napisao sve pjesme zajedno s Edwardom Pursinom, gitaristom Virgin Steelea za drugi Piledriver album "Stay Ugly". Bilo je veoma zabavno tokom snimanja, pogotovo tog drugog albuma Piledrivera. Edward, ja i još dva naša prijatelja svirali smo te pjesme u prostoriji Virgin Steelea, vrlo brzo ih snimili bez vokala. Gordon iz banda Piledriver došao je iz Kanade, mi smo ga pokupili na "JFK" aerodromu, doveli ga u studio gdje je on otpjevao sve stvari... i isti dan ga odbacili ponovo na aerodrom odakle se vratio u Kanadu! (smijeh) Dakle, sve je snimljeno u jednom danu, a onaj idući ja sam napravio konačni miks albuma.

Nedavno si također sudjelovao i u Avantasia-i, solo projektu Tobiasa Sammeta. Kako bi ocijenio to iskustvo i je li moguće da se slično ponovi?

Da, vjerojatno ću ponovo sudjelovati u jednom takvom projektu. Ideja je doista mnogo, čak i previše da se sve mogu realizirati u Virgin Steeleu. Neke od njih će sigurno biti iskorištene za jedan drugi projekt. Što se Avantasie tiče, mogu reći da sam uživao pomažući Tobiasu. Ponekad je dobro napraviti takav iskorak iz Virgin Steele svijeta i ući u nečiji drugi, te vidjeti što možeš unijeti u njega. Bilo je zabavno, glazba i sve ostalo drugačije je od onoga na što sam možda naviknut.

Što te zanima izvan svijeta glazbe?

Obožavam gledati filmove, volim uživati u dobroj hrani... trebao bih imati preko 1000 kg, no kako često vježbam i bavim se sportom, to još nije slučaj! (smijeh) Zanimaju me i dobra vina, posebno crna. Edward Pursino također dijeli sa mnom taj interes i ljubav prema dobroj hrani i piću.

Doista? Čudno mi zvuči jer zadnji put kada smo se sreli tijekom "Invictus" turneje nisam stekao takav utisak!

Moj je život za vrijeme turneje putpuno drugačiji. Tada uvijek nastojim biti trijezan i živjeti "čistim" životom, jer u tom slučaju trebaš biti u dobroj kondiciji kako bi ti koncert uspio svake večeri. Nije lako stalno putovati, to te dodatno iscrpljuje. Ali kada dođem kući, to je potpuno druga priča. Tada znam podivljati! (smijeh) Na turneji se to nikada ne dešava, tada sam na oporavku od alkohola! (smijeh)

U redu, hvala ti na vremenu uloženom u ovaj interview. Želim vam još mnogo ovakvih obljetnica i isto tako mnogo uspješnih albuma u karijeri! Imaš li kakvu poruku za čitatelje "United Forcesa" i vaše fanove u Hrvatskoj?

Hvala tebi, hvala svima koji nas slušaju, koji prate rad banda tijekom svih ovih godina. Hvala vam svima na pismima koja se nađu u mom poštanskom sandučiću, te porukama na našoj web stranici. Thank you for all your faith, honour and belief and we hope to see you soon! By the gods and goddesses stay well and remain forever INVICTUS!